

**ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ ΛΟΓΩ ΘΑΝΑΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ
ΝΕΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ (από 01/01/1993)**

Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου/ης του Ταμείου, χορηγείται σύνταξη στα μέλη της οικογένειάς του/της υπό την προϋπόθεση ότι συνταξιοδοτούνται για την αιτία αυτή από τον φορέα κύριας ασφάλισης και ότι ο θανών/ούσα ασφαλισμένος/η πληρούσε κατά το χρόνο του θανάτου του/της τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στις παρ. (Α) έως (Δ) ανάλογα με την αιτία θανάτου.

(Α) Θάνατος από κοινή νόσο (Ν. 2084/1992 αρ. 25 & 27)

Για την απονομή σύνταξης σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου/ης εξαιτίας κοινής νόσου, απαιτείται κατά το χρόνο του θανάτου να έχουν πραγματοποιηθεί:

- i. 4.500 ημέρες ασφάλισης οποτεδήποτε (χωρίς όριο ηλικίας) ή
- ii. 1.500 ημέρες ασφάλισης, εκ των οποίων οι 600 να έχουν πραγματοποιηθεί τα πέντε (5) τελευταία έτη πριν από το έτος κατά το οποίο επήλθε ο θάνατος (χωρίς όριο ηλικίας) ή
- iii. 300 ημέρες ασφάλισης εντός των πέντε ημερολογιακών ετών των αμέσως προηγούμενων εκείνου του θανάτου και εφόσον ο ασφαλισμένος δεν έχει συμπληρώσει το 21ο έτος της ηλικίας του, οι δε 300 ημέρες αυξάνονται προοδευτικά μέχρι 1.500 συνολικά, με την προσθήκη 120 ημερών κατά μέσο όρο για κάθε έτος πέραν του 21ου και έως του 31ου έτους της ηλικίας (βλ. Πίνακα 1 κάτω):

Πίνακας 1

Μέχρι το 21 ^ο έτος	300	Μέχρι το 27 ^ο έτος	1.020
Μέχρι το 22 ^ο έτος	420	Μέχρι το 28 ^ο έτος	1.140
Μέχρι το 23 ^ο έτος	540	Μέχρι το 29 ^ο έτος	1.260
Μέχρι το 24 ^ο έτος	660	Μέχρι το 30 ^ο έτος	1.380
Μέχρι το 25 ^ο έτος	780	Μέχρι το 31 ^ο έτος	1.500
Μέχρι το 26 ^ο έτος	900		

(Β) Θάνατος από ατύχημα εκτός εργασίας (Ν. 2084/1992 αρ. 26 & 27)

Εφόσον κριθεί από τα αρμόδια όργανα του φορέα κύριας ασφάλισης ότι ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα εκτός εργασίας, ισχύουν κατά το ήμισυ οι ανωτέρω χρονικές προϋποθέσεις που αφορούν θάνατο ασφαλισμένου από κοινή νόσο, δηλαδή απαιτούνται:

- i. 2.250 ημέρες ασφάλισης οποτεδήποτε (χωρίς όριο ηλικίας) ή
- ii. 750 ημέρες ασφάλισης εκ των οποίων οι 300 να έχουν πραγματοποιηθεί τα πέντε (5) τελευταία έτη πριν από το έτος κατά το οποίο επήλθε ο θάνατος (χωρίς όριο ηλικίας) ή
- iii. 150 ημέρες ασφάλισης εντός των πέντε ημερολογιακών ετών των αμέσως προηγούμενων εκείνου του θανάτου και εφόσον ο ασφαλισμένος δεν έχει συμπληρώσει το 21ο έτος της ηλικίας του, οι δε 150 ημέρες αυξάνονται προοδευτικά μέχρι 750 συνολικά, με την προσθήκη 60 ημερών κατά μέσο όρο για κάθε έτος πέραν του 21ου και έως του 31ου έτους της ηλικίας (βλ. Πίνακα 2 κάτω):

Πίνακας 2

Μέχρι το 21 ^ο έτος	150	Μέχρι το 27 ^ο έτος	510
Μέχρι το 22 ^ο έτος	210	Μέχρι το 28 ^ο έτος	570
Μέχρι το 23 ^ο έτος	270	Μέχρι το 29 ^ο έτος	630
Μέχρι το 24 ^ο έτος	330	Μέχρι το 30 ^ο έτος	690
Μέχρι το 25 ^ο έτος	390	Μέχρι το 31 ^ο έτος	750
Μέχρι το 26 ^ο έτος	450		

(Γ) Θάνατος από εργατικό ατύχημα (Ν. 2084/1992 αρ. 26 & 27)

Εφόσον κριθεί από τα αρμόδια όργανα του φορέα κύριας ασφάλισης ότι ο θάνατος οφείλεται σε εργατικό ατύχημα, η σύνταξη χορηγείται άνευ χρονικών προϋποθέσεων εφόσον ο/η θανών/ούσα ασφαλισμένος/η έχει πραγματοποιήσει έστω και μία (1) ημέρα ασφάλισης στο Ταμείο.

(Δ) Θάνατος από επαγγελματική ασθένεια (Ν. 2084/1992 αρ. 26 & 27)

Εφόσον κριθεί από τα αρμόδια όργανα του φορέα κύριας ασφάλισης ότι ο θάνατος οφείλεται σε επαγγελματική ασθένεια, η σύνταξη χορηγείται με την πραγματοποίηση τόσων ημερών ασφάλισης όσων ορίζεται στον κανονισμό του πρώην ΙΚΑ ΕΤΑΜ σε περίπτωση θανάτου από επαγγελματική νόσο.

(Ε) Περικοπή σύνταξης μετά την πάροδο της τριετίας (ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΕΤΕΑΠΕΠ - ΦΕΚ Β' 2525/29.06.2018 αρ. 28 παρ. Δ. 2.5 & 2.6)

Στον επιζώντα σύζυγο καταβάλλεται ολόκληρη η δικαιούμενη σύνταξη για μία τριετία από την πρώτη του επομένου του θανάτου μήνα.

Το ποσό της σύνταξης του χήρου ή της χήρας μετά τη λήξη της τριετίας χορηγείται μειωμένο κατά 50% εφόσον εργάζεται ή συνταξιοδοτείται μέχρι το 65^ο έτος της ηλικίας του και από το 65^ο έτος και μετά χορηγείται μειωμένο κατά 30%.

Εάν ο επιζών σύζυγος, κατά την ημερομηνία θανάτου, είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά σε ποσοστό 67% και άνω, λαμβάνει ολόκληρη τη σύνταξη, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η αναπηρία του, ανεξαρτήτως άλλων προϋποθέσεων.

(ΣΤ) Τέκνα (Ν. 4611/2019 αρ. 19)

Τα νόμιμα τέκνα, τα νομιμοποιηθέντα, τα αναγνωρισθέντα, τα υιοθετημένα και όσα εξομοιώνονται με αυτά δικαιούνται σύνταξη λόγω θανάτου εφόσον:

- Είναι άγαμα.
- Δεν έχουν συμπληρώσει το 24ο έτος της ηλικίας τους.
- Προς τα άγαμα τέκνα εξομοιώνονται και τα διαζευγμένα και επομένως αποτελούν δικαιούχα πρόσωπα με την προϋπόθεση ότι δεν έχουν τελέσει άλλον γάμο.

Η σύνταξη εξακολουθεί να καταβάλλεται στα τέκνα και μετά τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας τους μόνο στην περίπτωση που κατά το χρόνο του θανάτου του συνταξιούχου ή του ασφαλισμένου είναι άγαμα και ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία, εφόσον η ανικανότητά τους επήλθε πριν από τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας τους.

Τα υιοθετημένα τέκνα δικαιούνται σύνταξη με τις ίδιες προϋποθέσεις που δικαιούνται και τα νόμιμα τέκνα. Επιπλέον, η υιοθεσία πρέπει να έχει γίνει ένα (1) χρόνο πριν από το θάνατο του συνταξιούχου. Τα υιοθετημένα τέκνα διατηρούν το δικαίωμα συνταξιοδότησης λόγω θανάτου του φυσικού γονέα τους, υπό την προϋπόθεση ότι δε λαμβάνουν ταυτόχρονα και τη σύνταξη λόγω θανάτου του θετού γονέα.

Τα αμφοτεροπλεύρως ορφανά τέκνα δικαιούνται δύο συντάξεις λόγω θανάτου, εφόσον οι ασφαλισμένοι θανόντες γονείς τους συμπλήρωσαν ξεχωριστά τις νόμιμες προϋποθέσεις ημερών ασφάλισης.

(Ζ) Μητέρα (φυσική και θετή) και αδέρφια

Τα ανωτέρω δικαιούχα πρόσωπα δικαιούνται τη λήψη σύνταξης με τα ποσοστά που προβλέπονται στο άρθρο 28 περ. Β του καταστατικού και υπό την προϋπόθεση ότι ο θανών συνταξιούχος τα συντηρούσε κατά κύριο λόγο.

(Η) Λήξη δικαιώματος συνταξιοδότησης (Ν. 4611/2019 αρ. 19)

Το δικαίωμα στη σύνταξη λόγω θανάτου παύει να ισχύει:

- Με το θάνατο του δικαιούχου.
- Με την τέλεση γάμου του δικαιούχου ή τη σύναψη συμφώνου συμβίωσης.
- Με τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας του τέκνου.
- Με νεότερη κρίση της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής ότι δεν υφίσταται πλέον ανικανότητα του επιζώντα συζύγου για την άσκηση κάθε βιοποριστικής εργασίας κατά 67% και άνω.
- Με νεότερη κρίση της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής ότι δεν υφίσταται πλέον ανικανότητα του τέκνου για την άσκηση κάθε βιοποριστικής εργασίας.

(Θ) Ο επιζών σύζυγος/έτερο μέρος του συμφώνου συμβίωσης δε δικαιούται σύνταξης εάν:

ο θάνατος του ασφαλισμένου επήλθε προ της παρόδου τριών (3) ετών από την τέλεση του γάμου,

εκτός εάν:

- ο θάνατος επήλθε εξαιτίας εργατικού ατυχήματος ή ανθρωποκτονίας
- εάν υφισταμένου του γάμου γεννήθηκε, νομιμοποιήθηκε, αναγνωρίστηκε ή υιοθετήθηκε τέκνο,
- κατά το χρόνο του θανάτου η σύζυγος ήταν σε κατάσταση εγκυμοσύνης, η οποία δε διεκόπη και γεννήθηκε ζων τέκνο,
- συντρέχει περίπτωση ανασύστασης προϋπάρχοντος γάμου. Και στην περίπτωση, όμως, αυτή ο αρχικός γάμος και ο εξ ανασυστάσεως γάμος θα πρέπει να έχει συνολική διάρκεια τρία (3) έτη.

(Ι) Ο διαζευγμένος σύζυγος δικαιούται σύνταξης εφόσον πληροί αθροιστικά τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- i. Ο πρώην σύζυγος, κατά τη στιγμή του θανάτου του, να κατέβαλε σε αυτόν ή να υποχρεούνταν να του καταβάλλει διατροφή βάσει δικαστικής απόφασης ή μεταξύ τους σύμβασης.
- ii. Να είχαν συμπληρωθεί δέκα (10) χρόνια έγγαμου βίου μέχρι τη λύση του γάμου με αμετάκλητη δικαστική απόφαση.
- iii. Το διαζύγιο να μην οφείλεται σε ισχυρό κλονισμό της έγγαμης συμβίωσης λόγω υπαιτιότητας του αιτούντος τη σύνταξη.
- iv. Το μέσο μηνιαίο ατομικό φορολογητέο εισόδημα διαζευγμένου επιζώντος συζύγου να μην υπερβαίνει το διπλάσιο του ποσού του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης ανασφάλιστων υπερηλίκων, δηλαδή τα 720 ευρώ.
- v. Να μην έχει τελεστεί άλλος γάμος ή σύμφωνο συμβίωσης.

(Κ) ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΟΣΟΥ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΧΩΝ (εάν ο θανών ασφαλισμένος είχε υπαχθεί στην ασφάλιση από 1/1/1993 και μετά) (αρ. 28 περ Δ καταστατικού & αρ. 31 παρ. 1 ν. 2084/1992)

Το ποσό της σύνταξης των δικαιούχων λόγω θανάτου υπολογίζεται επί του μικτού ποσού της σύνταξης, που θα δικαιούτο ο θανών ασφαλισμένος, αν κατά την ημερομηνία θανάτου του είχε καταστεί ανάπηρος, και ορίζεται ως ποσοστό αυτής ως εξής:

- Επιζώντας σύζυγος: 50%
- Κάθε τέκνο: 25%
- Εάν δικαιούχος είναι τέκνο ορφανό και από τους δύο γονείς, η σύνταξη του διπλασιάζεται (διπλάσιο ποσοστό όπως περιγράφεται ανωτέρω) εκτός αν δικαιούται σύνταξης και από τους δύο γονείς

Το ποσό της σύνταξης που θα δικαιούτο ο θανών ασφαλισμένος δεν μπορεί να είναι κατώτερο της σύνταξης που αντιστοιχεί σε χρόνο ασφάλισης δεκαπέντε (15) ετών (ΦΕΚ Β 2525/29.06.2018 αρ. 28 παρ. ΣΤ.2).

Το σύνολο των συντάξεων των δικαιούχων λόγω θανάτου δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό της σύνταξης του θανόντα. Εάν συμβαίνει αυτό, η σύνταξη κάθε δικαιούχου μειώνεται αναλόγως.

Σημείωση 1: Οι συντάξεις καταβάλλονται 12 φορές ετησίως και υπόκεινται στις προβλεπόμενες από τις ετήσιες αναλογιστικές μελέτες του Ταμείου αναπροσαρμογές (άρθρο 28 καταστατικού) και σε παρακράτηση εισφοράς ποσοστού 6% υπέρ Ε.Ο.Π.Υ.Υ. για υγειονομική περίθαλψη (Ν. 4334/2015 αρ. 1 παρ 30).

Σημείωση 2: Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 4 του Ν. 4225/2014 οι αποφάσεις του Ταμείου για την απονομή των παροχών αποτελούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις. Ενστάσεις κατά των αποφάσεων αυτών δύναται να υποβάλλονται ενώπιον του Δ.Σ. του Ταμείου εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από την κοινοποίηση των αποφάσεων (άρθρο 1, παράγραφος 3 Ν.861/1979 ΦΕΚ Α/2).